

Udskriftsdato: 1. januar 2026

KEN nr 9088 af 05/03/2012 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 12-70-00189

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 12-70-00189

Pressenævnets kendelse i sag nr. 12-70-00189

Resumé

To klagere – Det Faglige Hus og et medlem – klagede over lederen ”Overenskomstforhandlinger” og artiklen ”GUL SVEND KAN KOSTE DYRT” i Malerforbundet i Danmarks blad, Maleren.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

En del af klagen vedrører en lederartikel, hvor der tillades en højere grad af frisprog end i nyhedsartikler og lignende reportager. Pressenævnet finder, at det klart fremgik, at artiklen ”Overenskomstforhandlinger” var bladets leder, hvori fagforbundet Malerforbundet i Danmark tilkendegav sin holdning til nogle civile domme, hvor mesteren havde tabt sagen.

Nævnet finder, at formuleringerne ikke overskred de vide rammer, der må gælde i en lederartikel. Det bemærkes dog, at mesteren i sagen omtalt i artiklen ”GUL SVEND KAN KOSTE DYRT”, malerfirmaet [Malerfirma C], havde vundet retssagen, men at de af retten tilkendte sagsomkostninger ikke forventedes at modsvare de advokatombkostninger, malerfirmaet [Malerfirma C] reelt havde haft.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Pressenævnet finder, at det ikke kan udelukkes, at det er muligt at identificere [Person A] på baggrund af oplysningerne i artiklen, herunder ansættelsesstedet og hendes initialer. Efter det oplyste blev den omtalte retssag imidlertid behandlet i overensstemmelse med princippet om offentlighed i retsplejen. Pressenævnet finder på denne baggrund ikke grundlag for at kritisere Maleren for at beskrive den afsagte dom, heller ikke for at undlade yderligere anonymisering af [Person A].

Det følger videre af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, at de *oplysninger*, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggelse for den, som eventuelt kan være krænket. Kritik bør udvises for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Det skal endvidere gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer, jf. punkterne A.1-A.3 og A.5.

Det forhold, at [Person D] var ansat som driftschef hos malerfirmaet [Malerfirma C], der var modpart til Det Faglige Hus og [Person A] i den afsagte dom, gav bladet Maleren anledning til at udvise agtpågivenhed ved gengivelsen af [Person D]s kommentarer. Pressenævnet finder, at det af omtalen i fagforeningsbladet klart fremgår, at navnlig billedteksten ”Advokaten fra Det Faglige Hus viste med sine indlæg, at han aldrig havde forstået teksten i overenskomsten, siger [Person D]” er driftschefens subjektive vurdering af Det Faglige Hus’ advokat. Da det i øvrigt af omtalen fremgik, at [Person D] var ansat hos modparten, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere bladet for at gengive kommentarerne uden at forelægge dem for klagerne inden offentliggørelse.

Da klagerne heller ikke i øvrigt har påpeget faktisk forkerte oplysninger i artiklen, udtaler nævnet ikke kritik.

Det Faglige Hus har på egne vegne og i henhold til fuldmagt fra [Person A] klaget til Pressenævnet over to artikler i Malerforbundet i Danmarks blad, Maleren nr. 6, 2011, idet klagerne mener, at god presseskik er tilsidesat.

Klagen er modtaget i Pressenævnet den 4. januar 2012.

Sagen er behandlet sammen med sag nr. 12-70-00187, Det Faglige Hus og [Person B] mod Skrivestokken og sj.maler.dk, der vedrører omtale af samme retssag.

1 Sagsfremstilling

Fagbladet Maleren bragte i nr. 6, 2011, lederartiklen "*Overenskomstforhandlinger*", hvoraf bl.a. følgende fremgik:

"Noget helt tredje, der trænger sig på, er det stigende antal af uorganiserede på arbejdsmarkedet. De udgør en større og større trussel for "den danske model". Dels bidrager de ikke til fællesskabet, men de lever også på "nas" af dét, de organiserede - via deres kontingenter - er med til at betale.

På den baggrund er vi nødt til at se kendsgerningerne i øjnene og forlange, at alle på arbejdsmarkedet er med til at betale, hvad det koster at holde "den danske model" kørende.

Det vil derfor være naturligt, at der for hver arbejdstime, der arbejdes, aflægges en afgift, der går til at kompensere organisationerne for de udgifter, der løber på, for at få systemet til at fungere.

Hidtil har arbejdsgiverne vendt det blinde øje til udviklingen, selv om de må betale det samme til disse gratister.

Her på det seneste, har vi dog set et par interessante domme, som burde få enhver ordentlig arbejdsgiver til at tænke sig en ekstra gang om, inden han ansætter en uorganiseret.

Når de såkaldte gule får problemer, med de af organisationerne aftalte overenskomster, har de kun en mulighed, nemlig civilretligt søgsmål.

I de seneste par sager, vi har noteret os, har mesteren tabt sagen. Når man er i civilretten, bliver man også dømt til at betale modpartens advokatombkostninger, hvis man taber, og i mange tilfælde løber det op i både 30 og 40 tusinde kroner, blot fordi man ikke lige fik betalt de 10-12 tusinde i kørepenge eller lignende.

Havde medlemmet været organiseret, var sagen sikkert blevet ordnet mellem organisationerne, ved at pengene var blevet betalt - måske med et tillæg på et par tusinde som bod, hvis det var første gang, - men ingen advokatombkostninger m.m.

Så med flere og flere uorganiserede i virksomhederne, løber arbejdsgiverne også større risici for at blive "tørret" godt og grundigt i de civile retssale.

Vi må se hvordan det går, men fra Forbundets side vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at "lande" på en fornuftig måde, set i lyset af den nuværende situation.

Alle medlemmer og samarbejdspartnere ønskes hermed en god jul og et godt og lykkebringende nytår.

Jen [hertil var indsat et billede af den ansvarshavende redaktør Jens Erik Nielsen.]

I samme nummer på side 3 bragte Maleren en artikel under overskriften "*GUL SVEND KAN KOSTE DYRT*" og underoverskriften "*Det kostede en malermester over 30.000 kr., at en medarbejder i Det Faglige Hus ikke var i stand til at forstå overenskomsten. Faglig Hus tabte sagen, men malermesteren fik kun 8.000 til sagsombkostninger.*" Af artiklen fremgik følgende:

"En vundet sag og en advokatregning på 30.000 kr., var hvad malerfirmaet [Malerfirma C] i Vordingborg kunne lene sig ved, - efter Det Faglige Hus/fagforretningen Danmark havde anlagt - og tabt en sag om kørepenge ved byretten i Nykøbing Falster.

Malerfirmaet [Malerfirma C] i Vordingborg beskæftiger cirka 50 svende og lærlinge, der arbejder på Sjælland og Sydhavsøerne - med afstikkere til Jylland, og mere eksotiske pladser som Bruxelles og Mallorca.

Kørsel i arbejdstiden

Den sag, som Det Faglige Hus uopfordret tilbød at føre for malersvend [Person A's initialer], da hun mødte med sine løn- og ugesedler efter hun var blevet fyret, drejer sig om kørepenge.

[Person A's initialer] havde arbejdet hos [Malerfirma C] i 2½ år – uden uoverensstemmelser og uden på noget tidspunkt at have påført sine ugesedler et krav om kørepenge.

Essensen i uoverensstemmelsen drejer sig om, hvorvidt [Person A's initialer] har kørt i firmabilen i eller uden for arbejdstiden, - og hvordan overenskomsten foreskriver, at afstandsberegningen skal foretages.

Det Faglige Hus rejste et krav på 35.128,83 kr. i kørepenge på [Person A's initialer]s vegne. Påstanden om at [Person A's initialer] havde kørt i firmabilen udenfor arbejdstiden, uden [Person A's initialer] dog på noget tidspunkt havde noteret antallet af kilometer eller beløb på sine ugesedler, som hun ifølge sin ansættelseskontrakt var forpligtet til at gøre.

Uforståeligt

Driftschef [Person D] svarede slet ikke på svaret fra Det Faglige Hus, og da han bliver kontaktet pr. telefon, svarer han Det Faglige Hus, at han ikke gider spille tid på deres breve, da malerfirmaet [Malerfirma C] ikke har overenskomst med Det Faglige Hus.

- Der er indgået en aftale mellem Danske Malermestre og Malerforbundet. Det er til at forholde sig til. Der er nogle spilleregler, og dem skal vi overholde. Men at en tredje udenforstående spiller kan hægte sig på en aftale mellem to parter, det fatter jeg ikke en brik af. Det er jo helt vildt, siger [Person D], der blev klogere, da han fik en stævning og et søgsmål.

[Person D] var ikke specielt rystet, men sendte sagen til arbejdsgiverorganisationen Danske Malermestre, hvor firmaet betaler mellem 75.000 og 100.000 kr. om året i kontingent.

Der blev afholdt et mæglingsmøde uden parterne kom overens, og Danske Malermester måtte derefter afstå fra at køre sagen indenfor det fagretlige system, fordi Det Faglige Hus er en gul fagforening.

Sagen kunne så kun køres civilretsligt.

- Vi måtte så finde en advokat, og vi fik afgivet et svar indenfor den ti dages frist, der følger med en stævning. På det tidspunkt, vidste vi, at omkostningerne ville overstige det beløb, som vi eventuelt kunne vinde, fortæller [Person D].

- Sådan kom det også til at gå. Jeg regner med at få en bon fra advokaten på 30.000 kr. - selv om vi vandt sagen og fik tilkendt 8000 kr. til sagsomkostninger. Vi valgte, at betale penge til advokaten frem for medlemmet af Det faglige Hus. Det virker uretfærdigt. Når vi er blevet pure frikendt, burde vi ikke have omkostninger.

Hvad har I lært?

- Der er ingen tvivl om, at vi foretrækker, at de folk vi har ansat, er medlem af en organisation under LO, så vi kan få behandlet eventuelle uoverensstemmelser i det fagretlige system, siger [Person D].”

Til artiklen var indsat et billede med følgende tekst:

”Advokaten fra Det Faglige Hus viste med sine indlæg, at han aldrig havde forstået teksten i overenskomsten, siger [Person D].”

2 Parternes synspunkter

2.1 Det Faglige Hus og [Person A]s synspunkter

Klagerne har anført, at bladet Maleren har rejst en stribe anklager mod Det Faglige Hus uden, at man er blevet forelagt anklagerne. Endvidere har man heller ikke søgt at indhente en kommentar fra

medlemmet, [Person A]. Hun omtales som "[Person A's initialer]" i artiklen og identificeres derfor omgående blandt både kolleger og mulige kommende arbejdsgivere i et geografisk afgrænset område som Vordingborg. Artiklen er således skadelig for hendes fremtidige jobsituation.

Det Faglige Hus' klage relaterer sig primært til artiklen "Gul svend kan koste dyrt", hvor en kilde uimodsagt får lov at fremsætte følgende påstand: *Advokaten fra Det Faglige Hus viste med sine indlæg, at han aldrig havde forstået teksten i overenskomsten, siger [Person D].*

Advokattitlen er en beskyttet titel, og der værnes konsekvent om opretholdelse af kravene til at få en bestalling. Derfor fremstår det både nedsættende og ringeagtende, når man omtaler en advokat som i den pågældende billedtekst.

Maleren stiller i artiklen samt i bladets leder spørgsmålstejn ved rimeligheden af, at fagforeninger kan føre sager ved domstolene – i relation til, at Det Faglige Hus rejste en sag om kørepenge, som er ekstra løn for den tid, en maler anvender på kørsel mellem hjemmet og til arbejdsstedet i en firmabil.

I det pågældende firma blev der udbetalt kørepenge til nogle medarbejdere, men ikke til vort medlem [Person A's initialer]. Hun havde tværtimod fået at vide, at hun ikke skulle bryde sig om at kræve kørepenge. Det Faglige Hus vurderede, at begrebet kørepenge og dokumentationskravet til kørepenge befandt sig i en gråzone, og at sagen burde prøves ved en domstol. Det Faglige Hus og medlemmet var således på forhånd klar over, at man ikke nødvendigvis kunne løfte bevisbyrden for en påstand om, at medlemmet havde kørt frem og tilbage uden for sin arbejdstid og derfor havde ret til kørepenge.

Derfor burde Det Faglige Hus have haft mulighed for at kommentere påstandene i artiklen, inden bladet angreb Det Faglige Hus og en advokat for uduelighed. Havde klagerne fået mulighed for at komme til orde, ville det også her have fremgået, at Det Faglige Hus til enhver tid vil forfægte enhver borgers ret til at få prøvet en sag for en domstol.

2.2 Malerens synspunkter

Bladet Maleren har oplyst, at nr. 6, 2011, er udsendt til forbundets medlemmer i uge 49.

Maleren har anført, at artiklen korrekt gengiver sagens udfald i overensstemmelse med udfaldet efter behandling i det civile retlige system.

Den omtalte person, [Person A's initialer], er ikke nævnt ved sit fulde navn, og selv i et afgrænset område som Vordingborg må der efter bladets opfattelse være adskillige andre personer – også i malerkredse med de samme forbogstaver, således at det vil være svært at genkende personen. Men har man selv fortalt vidt og bredt om sagen i håb om en stor erstatning, så vil der selvfølgelig være nogle, der genkender de anførte initialer. Den pågældende kan ikke identificeres ud fra de givne oplysninger.

Bladet har afvist, at der er fremsat krænkende bemærkninger, der kan være skadelige for klagerne.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Martin Lavesen, Inger Bach, Ulrik Holmstrup og John Meinert Jacobsen.

En del af klagen vedrører en lederartikel, hvor der tillades en højere grad af frispog end i nyhedsartikler og lignende reportager. Pressenævnet finder, at det klart fremgik, at artiklen "Overenskomstforhandlinger" var bladets leder, hvori fagforbundet Malerforbundet i Danmark tilkendegav sin holdning til nogle civile domme, hvor mesteren havde tabt sagen.

Nævnet finder, at formuleringerne ikke overskred de vide rammer, der må gælde i en lederartikel. Det bemærkes dog, at mesteren i sagen omtalt i artiklen "GUL SVEND KAN KOSTE DYRT", malerfirmaet [Malerfirma C], havde vundet retssagen, men at de af retten tilkendte sagsomkostninger ikke forventedes at modsvare de advokatomkostninger, malerfirmaet [Malerfirma C] reelt havde haft.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Pressenævnet finder, at det ikke kan udelukkes, at det er muligt at identificere [Person A] på baggrund af oplysningerne i artiklen, herunder ansættelsesstedet og hendes initialer. Efter det oplyste blev den omtalte retssag imidlertid behandlet i overensstemmelse med princippet om offentlighed i retsplejen. Pressenævnet finder på denne baggrund ikke grundlag for at kritisere Maleren for at beskrive den afsagte dom, heller ikke for at undlade yderligere anonymisering af [Person A].

Det følger videre af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, at de *oplysninger*, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggelse for den, som eventuelt kan være krænket. Kritik bør udvises for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Det skal endvidere gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer, jf. punkterne A.1-A.3 og A.5.

Det forhold, at [Person D] var ansat som driftschef hos malerfirmaet [Malerfirma C], der var modpart til Det Faglige Hus og [Person A] i den afsagte dom, gav bladet Maleren anledning til at udvise agtpågivenhed ved gengivelsen af [Person D]s kommentarer. Pressenævnet finder, at det af omtalen i fagforeningsbladet klart fremgår, at navnlig billedteksten ”Advokaten fra Det Faglige Hus viste med sine indlæg, at han aldrig havde forstået teksten i overenskomsten, siger [Person D]” er driftschefens subjektive vurdering af Det Faglige Hus’ advokat. Da det i øvrigt af omtalen fremgik, at [Person D] var ansat hos modparten, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere bladet for at gengive kommentarerne uden at forelægge dem for klagerne inden offentliggørelse.

Da klagerne heller ikke i øvrigt har påpeget faktisk forkerte oplysninger i artiklen, udtaler nævnet ikke kritik.

Afgjort den 5. marts 2012